

پراکندگی پیکانیا در تنگه مالاکا

حمید رضایی^۱، فاطمه محمدیوسف^۲، آکیتو کاوامورا^۳

۱- مؤسسه ملی اقیانوس شناسی

2- Department of Biology, Faculty of Science and Environmental Studies, University Putra Malaysia

3- Faculty of Bioresources, Mie University, Japan

© نشریه علمی - پژوهشی اقیانوس شناسی ۱۳۸۹، تمامی حقوق این اثر متعلق به نشریه اقیانوس شناسی است.

چکیده

فراوانی و پراکندگی پیکانیا در نمونه‌های زئوپلانکتونی جمع‌آوری شده از تنگه مالاکا هنگام چهار گشت دریایی (نوامبر- دسامبر ۱۹۹۸، مارس - آوریل ۱۹۹۹، اوت ۱۹۹۹ و ژوئیه - اوت ۲۰۰۰) بررسی گردید. نمونه‌های زئوپلانکتونی توسط تور عمودی NORPAC با چشمه $140\mu\text{m}$ برداشت شدند. پیکانیا پلانکتونی $2/93\%$ ، $5/60\%$ ، $2/23\%$ و $3/66\%$ از جمعیت پلانکتونی را به ترتیب در گشت‌های I، II، III و IV تشکیل می‌دادند. بیشترین میانگین فراوانی در گشت II (پیش مانسون SW) (430 ± 724 ind. m^{-3} میانگین) و کمترین آن در گشت III (پس مانسون SW) (32 ± 189 ind. m^{-3} میانگین) ثبت گردید. آزمون دو طرفه ANOVA تغییر معنی‌داری را در فراوانی پیکانیا بین گشت‌های مختلف نشان نداد ($p > 0.05$)، اما تغییر معنی‌داری ($p < 0.05$) را در میان مناطق جغرافیایی تنگه مالاکا نشان داد و اندرکنش این فاکتورها (گشت در نقاط جغرافیایی) نیز معنی‌دار بود ($p < 0.05$). به استثنای گشت دریایی II، که حاوی فراوانی موضعی زیاد در نزدیکی Klang بود، پراکنش پیکانیا روند ثابتی در گشت‌های دریایی انجام شده نداشت. آنالیز خوشه‌ای ایستگاه‌ها دو مجموعه را آشکار ساخت: فراوانی کم تا متوسط و فراوانی زیاد که آخری در مناطق نزدیک به ساحل یافت می‌شد. به استثنای بخش مرکزی تنگه مالاکا (با فراوانی بیشتر در آبهای عمیق‌تر)، فراوانی بیشتر پیکانیا در لایه عمقی ۲۰-۱۰ متر در بخش‌های شمالی و جنوبی تنگه بود.

کلمات کلیدی: پیکانیا، فراوانی، پراکندگی، تنگه مالاکا، مالزی